

Tomislav Kettig je publicista in Novog Sada. Piše na srpskom jeziku. Rodio se 1932. godine u Novoj Gradiški. Njegovi preci su došli u Varaždin u XVIII veku iz mesta Kettig, u blizini Koblenca.

Završio je Filozofski fakultet u Novom Sadu. Bio je glavni i odgovorni urednik u više časopisa. Do sada je napisao brojne radove, koji su prevedeni na trinaest jezika, među kojima su i nemački, italijanski, francuski, mađarski i švedski.

Sva njegova dela, kao temu, imaju život ljudi na prostoru Vojvodine, pri čemu ih ne karakteriše, niti promoviše po njihovoj nacionalnosti, već isključivo po svojim moralnim karakteristikama, po čestitosti.

Krv Tomislava Kettiga je dobrono izmešana. Pored nemačke u svojoj krvi ima i srpska krvna zrnca - mati srpskinja, a i supruga - srpkinja iz Kovilja. Baba, očeva mati, je bila Aromunka. Pradede Andreas Bise je bio učesnik Majske skupštine i kao prvi je naveden na spisku učesnika.

Otac je bio gimnazijski profesor. Bio je opredeljen kao Jugosloven, što je bio osnovni razlog da ne bude prihvatljiv za profesora u gimnaziji, pa je izlaz pronašao u izbelištvu. Utočište za sebe i porodicu je potražio i pronašao u Beloj Crkvi.

Tako je Tomislav Ketig vreme II Svetskog rata proveo u Beloj Crkvi, gradiću u kome su ravnopravno i u kvalitetnom suživotu živele nacionalne zajednice više naroda, od kojih su Nemci bili najbrojniji. Brojni su bili i Srbi, a nešto manje brojni Česi.

Kako je izgledao taj suživot nacionalnih zajednica u Beloj Crkvi može da posluži sledeći primer:

Iako se u Banatu, za vreme II Svetskog rata, živelo relativno mirno, gde su javne službe radile neprekidno i gde nije bilo ratnih dejstava, ipak su se povremeno dešavale neke aktivnosti protiv vlasti. Tako je vlast uhapsila grupu ilegalaca u Deliblatskoj Peščari i zakazala javnu egzekuciju - streljanje, na brdašcu kod Tri Krsta, pored Bele Crkve. Nemačka nacionalna zajednica je bojkotovala ovu egzekuciju i nijedan pripadnik nemačke nacionalne zajednice istoj nije prisustvovao, među kojima je bila i porodica Kettig.

Eto, takav život je živeo i živi Tomislav Ketig i taj i takav njegov život je i opredelio Fondaciju da mu se dodelom PRIZNANJA ZA ČESTITOST zahvali na takvom životu.

Dame i gospodo, pozivam dobitnika Priznanja za čestitost u kategoriji fizičkih lica Tomislava Kettiga da primi priznanje i da nam se obrati.